τροποποιήσουν τις εγκαταστάσεις τους προκειμένου να χρησιμοποιούν άλλη πηγή ενέργειας, πρέπει να αναγνωριστεί ότι το κράτος μέλος βασίμως θεώρησε ότι, αυξάνοντας την τιμή σε επίπεδο μόλις υψηλότερο του κατωτέρου ορίου του υποδειχθέντος περιθωρίου, εξετέλεσε προσηκόντως την απόφαση της Επιτροπής.

Η κρίση αυτή δεν θίγει τη δυνατότητα της Επιτροπής να κινήσει ενδεχομένως νέα διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 93 της Συνθήκης κατά της νέας τιμής.

2. Όταν η απόφαση με την οποία η Επιτροπή επιβάλλει σ' ένα κράτος μέλος την υποχρέωση να καταργήσει ή να τροποποιήσει μια κρατική ενίσχυση δεν διευκρινίζει την προθεσμία για την κατάργηση της επίμαχης ενίσχυσης αλλά τάσσει χρονικό όριο για την κοινοποίηση των μέτρων που θα ληφθούν προς τούτο, το όριο αυτό αποτελεί και την προθεσμία για την εκτέλεση της απόφασης αυτής.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 213/85 *

I — Πραγματικά περιστατικά

Με την απόφαση 85/215 της 13ης Φεβρουαρίου 1985 (ΕΕ L 97, σ. 49), η Επιτροπή διαπίστωσε, στο άρθρο 1, ότι « η ενίσχυση την οποία αποτελεί η προτιμησιακή τιμή του φυσικού αερίου που εφαρμόζεται στις Κάτω Χώρες για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών σε θερμοκήπια από την 1η Οκτωβρίου 1984, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης και, επομένως, πρέπει να καταργηθεί ». Στο άρθρο 2 της απόφασης η Επιτροπή ορίζει ότι « οι Κάτω Χώρες ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από τις 15 Μαρτίου 1985, τα μέτρα που έλαβαν για να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις του άρθρου 1 ».

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν με προσφυγές ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ η εταιρία περιορισμένης ευθύνης Kwekerij Gebroeders Van der Kooy BV et Johannes Wilhelmus Van Vliet (υπόθεση 67/85), το Landbouwschap (υπόθεση 68/85) και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών (υπόθεση 70/85). Οι υποθέσεις αυτές ενώθηκαν προς συνεκδίκαση δυνάμει του άρθρου 43 του κανονισμού διαδικασίας με Διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 1985.

Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 67, 68 και 70/85, εκτίθενται οι λόγοι που οδήγησαν στην έκδοση της απόφασης 85/215 και τα πραγματικά περιστατικά που προηγήθηκαν (Συλλογή 1988, σ. 219).

Με Διάταξη της 3ης Μαΐου 1985, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου απέρριψε τις αιτήσεις αναστολής εκτελέσεως της προαναφερθείσας απόφασης 85/215 που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο των εν λόγω υποθέσεων.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Μετά τη Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου, η Επιτροπή κάλεσε, με τηλετύπημα της 8ης Μαΐου 1985, την ολλανδική κυβέρνηση να της ανακοινώσει το ταχύτερο δυνατό και το αργότερο εντός 14 εργασίμων ημερών τα μέτρα που έχουν πράγματι ληφθεί κατά την ταχθείσα ημερομηνία για την εφαρμογή της απόφασης της Επιτροπής.

Με τηλετύπημα της 31ης Μαΐου 1985 της Μόνιμης Αντιπροσωπείας των Κάτω Χωρών, ο ολλανδός Υπουργός Γεωργίας πληροφόρησε την Επιτροπή ότι οι Landbouwschap, Gasunie και Vegin συνήψαν συμφωνία σχετικά με τις τιμές του αερίου που ισχύουν για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών με σκοπό την αντικατάσταση της παρόμοιας συμφωνίας για την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε με την απόφαση 85/215 ότι περιλαμβάνει ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά. Η νέα αυτή συμφωνία στηρίζεται στις ακόλουθες τέσσερις αρχές:

— η τιμή του αερίου που προορίζεται για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών ισούται με την τιμή που ισχύει στο βιομηχανικό τομέα (τιμή D) + 0,5 cent/m³·

— για την περίοδο 1985/86, η τιμή αυτή υπόκειται στο ανώτατο όριο των 45 cents/m³ για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών που χρησιμοποιούν αποκλειστικά αέριο·

— για την περίοδο 1986/87, θα ισχύσει το ίδιο σύστημα υπολογισμού, το ανώτατο όριο όμως θα μπορεί να προσαρμοστεί αναλόγως των συνθηκών·

— για την περίοδο από την πρώτη εβδομάδα του Ιουνίου μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1985, η τιμή του αερίου που χρησιμοποιείται στην καλλιέργεια δενδροκηπευτικών ορίζεται σε 45 cents/m³.

Με το ίδιο τηλετύπημα η ολλανδική κυβέρνηση δικαιολόγησε τον καθορισμό της ανώτατης τιμής σε 45 cents/m³ δηλώνοντας αφενός ότι η Gasunie προβλέπει ότι, για την περίοδο 1985/86, « οι τιμές του πετρελαίου δεν θα οδηγήσουν σε τιμή του αερίου για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών μεγαλύτερη των 45 cents/m³ », δεδομένου ότι οι τιμές του πετρελαίου επηρεάζουν τις τιμές του αερίου, αφετέρου δε ότι, αν το επίπεδο τιμών του αερίου υπερβεί τα 45 cents/m³, η Gasunie κινδυνεύει « να υποστεί σημαντικές απώλειες ».

Η ολλανδική κυβέρνηση δήλωσε επίσης ότι εγκρίνει « αυτή την καταρχήν συμφωνία και εύχεται να μην καθυστερήσει περισσότερο η εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής ».

Με τηλετύπημα της 6ης Ιουνίου 1985, η Επιτροπή ζήτησε πρόσθετες πληροφορίες από την ολλανδική κυβέρνηση. Η κυβέρνηση αυτή απάντησε με τηλετύπημα της 11ης Ιουνίου 1985 ότι η καταρχήν συμφωνία στην οποία αναφέρεται το από 31 Μαΐου τηλετύπημα έλαβε εν τω μεταξύ τη μορφή οριστικής σύμβασης που τέθηκε σε εφαρμογή την πρώτη εβδομάδα του Ιουνίου 1985.

Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η ολλανδική κυβέρνηση δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση 85/215, προσέφυγε στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 93, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης.

Η προσφυγή της Επιτροπής πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Ιουλίου 1985.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Με δικόγραφα που περιήλθαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 και στις 22 Νοεμβρίου

1985, η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και η δανική κυβέρνηση αντιστοίχως ζήτησαν να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

Με Διατάξεις της 20ής Νοεμβρίου και της 4ης Δεκεμβρίου 1985, το Δικαστήριο έκανε τύποις δεκτές τις παρεμβάσεις.

Η έγγραφη διαδικασία εξελίχθηκε ομαλά.

Η *Επιτροπή* ζητεί, με την προσφυγή της, από το Δικαστήριο:

« — να κρίνει σύμφωνα με το άρθρο 93, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη διότι δεν συμμορφώθηκε προς τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 13ης Φεβρουαρίου 1985 σχετικά με την προτιμησιακή τιμή του φυσικού αερίου για τους Ολλανδούς που καλλιεργούν δενδροκηπευτικά, και

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα ».

Η *ολλανδική κυβέρνηση* ζητεί με το υπόμνημα αντικρούσεως « να απορριφθεί η προσφυγή ». Με την ανταπάντηση ζητεί επιπλέον « να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα ».

Η *δανική κυβέρνηση* ζητεί από το Δικαστήριο να « κάνει δεκτή την προσφυγή ».

Η *κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου* ζητεί « να γίνει δεκτή η προσφυγή της Επιτροπής ».

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι η ολλανδική κυβέρνηση δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση 85/215 κατά δύο σημεία:

1) καθότι εφήρμοσε ή προκάλεσε ή επέτρεψε την εφαρμογή, χωρίς καμιά τροποποίηση, της απαγορευθείσας με την εν λόγω απόφαση τιμής κατά την περίοδο από 22 Φεβρουαρίου μέχρι την πρώτη εβδομάδα του Ιουνίου 1985·

2) καθότι εφήρμοσε ή προκάλεσε ή επέτρεψε την εφαρμογή, από την πρώτη εβδομάδα του Ιουνίου 1985 μέχρι τέλους της περιόδου θερμάνσεως του 1986/87, δηλαδή μέχρι τον Οκτώβριο του 1987, μιας νέας τιμής του αερίου για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών, που πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση υπέρ των ολλανδών καλλιεργητών δενδροκηπευτικών κατά την έννοια των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Ως προς την εφαρμογή της απαγορευθείσας τιμής χωρίς τροποποίηση μέχρι την πρώτη εβδομάδα του Ιουνίου 1985

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ολλανδική κυβέρνηση όφειλε, σύμφωνα με την απόφαση 85/215, να καταργήσει την επίδικη ενίσχυση από τις 22 Φεβρουαρίου 1985 οπότε της κοινοποιήθηκε η απόφαση και κατέστη δεσμευτική γι' αυτή, ή επικουρικώς, από 15 Μαρτίου 1985, ημερομηνία κατά την οποία η ολλανδική κυβέρνηση όφειλε, σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης 85/215, να ανακοινώσει στην Επιτροπή τα μέτρα που έλαβε σχετικώς. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι εν προκειμένω η ολλανδική κυβέρνηση εισήγαγε νέα ενίσχυση κατά παράβαση του άρθρου 93, παράγραφος 2, η

οποία έπρεπε, γι' αυτό το λόγο και μόνο, να καταργηθεί ή να ανασταλεί και μάλιστα πριν από την έκδοση της απόφασης 85/215 της Επιτροπής. Αντιθέτως η Επιτροπή δεν είχε την υποχρέωση να τάξει στην εν λόγω κυβέρνηση προθεσμία για την κατάργηση της επίδικης ενίσχυσης, όπως προβλέπει το άρθρο 93, παράγραφος 2, διότι η διάταξη αυτή δεν αφορά τις νεοεισαγόμενες αλλά τις ήδη υφιστάμενες ενισχύσεις.

Όσον αφορά τις νομικής ή τεχνικής φύσεως δυσχέρειες που θα μπορούσαν να προβληθούν ως δικαιολογία για την καθυστέρηση στην κατάργηση της επίδικης ενίσχυσης, η Επιτροπή παρατηρεί ότι είχε επισημάνει στην ολλανδική κυβέρνηση ήδη από τις 11 Οκτωβρίου 1984 ότι όφειλε, σύμφωνα με τη Συνθήκη, να μην εφαρμόσει την επίδικη ενίσχυση πριν η ίδια κρίνει αν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Η Επιτροπή φρονεί ότι υπό τις συνθήκες αυτές η ολλανδική κυβέρνηση ή τα μέρη στη συμφωνία περί καθορισμού των τιμών του αερίου για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών όφειλαν να λάβουν συντηρητικά μέτρα, όπως λόγου χάρη να διατυπώσουν επιφυλάξεις στις επιμέρους συμβάσεις προμήθειας ως προς την εκ των υστέρων ενδεχόμενη είσπραξη μεγαλύτερης τιμής.

Ως προς το ότι δεν ελήφθη καμιά πρωτοβουλία για την τροποποίηση της επίδικης τιμής πριν από την ημερομηνία εκδόσεως από τον πρόεδρο του Δικαστηρίου της Διατάξεως ασφαλιστικών μέτρων στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 67, 68 και 70/85, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η άσκηση προσφυγής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης και ότι τίποτε δεν εμποδίζει την ολλανδική κυβέρνηση να προβλέψει την προσωρινή εφαρμογή της επίδικης τιμής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων ώστε, σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως αναστολής, να μπορεί να καταργηθεί αμέσως και αναδρομικά η ενίσχυση.

Η *ολλανδική κυβέρνηση* ομολογεί ότι η απαγορευθείσα από την απόφαση 85/215 τιμή δεν τροποποιήθηκε αμέσως μετά την κοινοποίηση της απόφασης, φρονεί όμως ότι δεν ήταν λογικό να προσαρμοστεί τη στιγμή που εκκρεμούσε η αίτηση αναστολής εκτελέσεώς της, διότι αυτό θα ζημίωνε τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών και την Gasunie, η δε αίτηση αναστολής εκτελέσεως στηριζόταν σ' αυτή ακριβώς τη ζημία.

Μόλις εκδόθηκε η Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου, τα ενδιαφερόμενα μέρη άρχισαν αμέσως να εφαρμόζουν την απόφαση 85/215, πράγμα για το οποίο απαιτήθηκε ολόκληρο το διάστημα των δεκατεσσάρων εργασίμων ημερών που έταξε η Επιτροπή με το προαναφερθέν τηλετύπημα της 6ης Μαΐου 1985. Η νέα συμφωνία περί τιμών συνήφθη στις 4 Ιουνίου 1985, δηλαδή, κατά την ολλανδική κυβέρνηση, το συντομότερο δυνατό. Συγκεκριμένα έπρεπε, αφενός να γίνει ανάγνωση των μετρητών σε κάθε επιχείρηση ώστε να γίνει ορθά η προσωρινή τροποποίηση της τιμής και, αφετέρου, να ειδοποιηθούν εγγράφως οι επιχειρήσεις διανομής αερίου καθώς και κάθε καλλιεργητής δενδροκηπευτικών για την αλλαγή της τιμής, και τούτο λόγω των συμβατικών σχέσεων μεταξύ των επιμέρους καλλιεργητών δενδροκηπευτικών και των επιχειρήσεων διανομής, δεδομένου ότι οι συμβάσεις ορίζουν σαφώς την τιμή που εφαρμόζεται μέχρι 1ης Οκτωβρίου 1985.

Η ολλανδική κυβέρνηση φρονεί ότι, αφού η απόφαση 85/215 δεν της υπέβαλε την υποχρέωση να καταργήσει την επίδικη τιμή πριν από συγκεκριμένη ημερομηνία, η δε προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 2 της απόφασης παρατάθηκε με το από 6 Μαΐου 1985 τηλετύπημα της Επιτροπής, συμμορφώθηκε προς την απόφαση 85/215.

Ως προς το αν συμβιβάζεται η νέα τιμή με τα άρθρα 92 και 93 της συνθήκης

Η *Επιτροπή* παρατηρεί ότι η νέα τιμή του αερίου για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών διαφέρει από την τιμή στην οποία αναφέρεται η απόφαση 85/215 στα εξής σημεία:

— η ανώτατη τιμή αυξάνεται από 42,5 σε 45 cents/m³·

— δεν περιέχει τη ρήτρα συμψηφισμού της παλαιάς τιμής·

— η νέα τιμή καθορίζεται για περίοδο δύο ετών με δυνατότητα αναθεωρήσεως της ανώτατης τιμής μετά ένα έτος ενώ η παλαιά τιμή προβλέφθηκε για ένα έτος·

— για την περίοδο από αρχές Ιουνίου μέχρι 1ης Οκτωβρίου 1985 προβλέπεται σταθερή τιμή 45 cents/m³.

Παρά τις διαφορές αυτές η Επιτροπή φρονεί ότι η νέα τιμή είναι, όπως και η παλαιά, ασυμβίβαστη προς τα άρθρα 92 και 93 της Συνθήκης. Συγκεκριμένα η ανώτατη τιμή καθορίζεται με γνώμονα τον κίνδυνο της μεταστροφής των καλλιεργητών δενδροκηπευτικών σε άλλα καύσιμα, χωρίς να διευκρινίζει η ολλανδική κυβέρνηση αν ο ίδιος κίνδυνος εμφανίζεται και σε άλλους τομείς χρησιμοποιήσεως του αερίου και πώς καταπολεμάται ενδεχομένως. Με το από 11 Ιουνίου 1985 τηλετύπημα η ολλανδική κυβέρνηση περιορίζεται στο σημείο αυτό στην παρατήρηση ότι ο κίνδυνος μεταστροφής για τους βιομηχάνους δεν είναι τόσο μεγάλος όσο στον τομέα της καλλιέργειας δενδροκηπευτικών και εν πάση περιπτώσει η Gasunie είχε πρόσφατα αποφασίσει να μετριάσει την άνοδο των τιμών για τους βιομήχανους αγοραστές.

Η Επιτροπή διαπιστώνει επομένως ότι η νέα τιμή εισάγει διακρίσεις δεδομένου ότι δεν στηρίζεται σε οικονομικά κριτήρια αντικειμενικά και εξελέγξιμα που ισχύουν και στους άλλους τομείς της οικονομίας.

Όσον αφορά τον καθορισμό της ανώτατης τιμής σε 45 cents/m³ για το αέριο που πωλείται στους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών, τίποτε δεν αποδεικνύει, κατά την Επιτροπή, ότι ελήφθη σχετικώς υπόψη ο ανταγωνισμός με άλλα καύσιμα αφού η ολλανδική κυβέρνηση απλώς αναφέρει με το τηλετύπημα της 11ης Ιουνίου 1985 ότι η τιμή αυτή επιλέχθηκε «με βάση την εκτίμηση (από την Gasunie) του κινδύνου μεταστροφής σε άλλα καύσιμα».

Η Επιτροπή διερωτάται περαιτέρω για ποιο λόγο η προσαρμογή της ανώτατης αυτής τιμής γίνεται μετά ένα έτος και όχι συχνότερα. Σε σχέση με τις τιμές του αερίου που θα είχαν εφαρμοστεί αν είχε διατηρηθεί η τιμή που ίσχυε μεταξύ Απριλίου 1983 και Σεπτεμβρίου 1984, η νέα τιμή εμφανίζεται μειωμένη κατά 5,8 cents/m³ για τον Ιούνιο του 1985 και κατά 4,3 cents/m³ για την περίοδο από τον Ιούλιο μέχρι τον Σεπτέμβριο 1985. Πριν από την εισαγωγή της νέας τιμής, η μείωση αυτή ήταν 5,5 cents/m³ μέχρι την 1η Απριλίου 1985 και 8,3 cents/m³ μετά την ημερομηνία αυτή και μέχρι τις αρχές Ιουνίου.

Όσον αφορά τον κίνδυνο μεταστροφής προς τον άνθρακα, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, σύμφωνα με την έκθεση πραγματογνωμοσύνης που κατέθεσε στη δικογραφία στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 67, 68 και 70/85 (έκθεση GFE), η τιμή του φυσικού αερίου που θα προκαλούσε σημαντικό ρεύμα μεταστροφής είναι 46,5 cents/m³ για μια μεσαία εκμετάλλευση και 47,5 cents/m³ για μεγάλη εκμετάλλευση. Έτσι η ανώτατη τιμή των 45 cents/m³ είναι εν πάση περιπτώσει χαμηλότερη των τιμών αυτών.

Η Επιτροπή παρατηρεί εξάλλου ότι οι τιμές του άνθρακα παρουσίασαν πρόσφατα ανοδική

τάση, πράγμα που καθιστά λιγότερο πιθανό τον κίνδυνο μεταστροφής.

Η *ολλανδική κυβέρνηση* παρατηρεί ότι η νέα τιμή παρουσιάζει τις ακόλουθες διαφορές από την τιμή στην οποία αναφέρεται η απόφαση 85/215:

— η ανώτατη τιμή καθορίζεται σε επίπεδο σαφώς υψηλότερο·

— η ανώτατη τιμή δεν εφαρμόζεται σε όλους τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών αλλά μόνο σ' αυτούς που χρησιμοποιούν αποκλειστικά αέριο·

— η διάρκεια ισχύος αυξάνεται σε δύο έτη, αυτό δε αποτελεί απάντηση στο επιχείρημα που πρόβαλε η Επιτροπή στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 67, 68 και 70/85 σχετικά με την πολύ μικρή διάρκεια ισχύος της παλαιάς τιμής.

Κατά την ολλανδική κυβέρνηση, το ζήτημα είναι ποια υποχρέωση επιβάλλει η απόφαση 85/215 όσον αφορά την προσαρμογή της τιμής του αερίου για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών. Η ολλανδική κυβέρνηση υπενθυμίζει ότι, όπως παρατήρησε στο πλαίσιο των συνεκδικασθεισών υποθέσεων 67, 68 και 70/85, η απόφαση αυτή αναφέρεται σε δύο χωριστά κριτήρια. Αφενός η Επιτροπή δέχτηκε κάποια διαφοροποίηση των τιμών του αερίου αναλόγως της συγκεκριμένης αγοράς καταναλώσεως, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την ανταγωνιστικότητα του φυσικού αερίου με άλλα καύσιμα. Αφετέρου, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο τρόπος υπολογισμού της τιμής πρέπει να είναι ο ίδιος για όλους τους τομείς της οικονομίας. Μεταξύ των δύο αυτών κριτηρίων, η εφαρμογή των οποίων οδηγεί σε διαφορετικά αποτελέσματα, τα μέρη στην περί τιμών συμφωνία επέλεξαν το πρώτο και καθόρισαν ανώτατη τιμή η οποία λαμβάνει υπόψη την ανταγωνιστικότητα του φυσικού αερίου στη συγκεκριμένη αγορά, δηλαδή την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών στην Ολλανδία.

Κατά την ολλανδική κυβέρνηση η σύγκριση της τιμής αυτής με τις τιμές που ισχύουν για τους άλλους τομείς δεν είναι πλέον αναγκαία.

Ως προς τους υπολογισμούς της Επιτροπής, σύμφωνα με τους οποίους η ανώτατη τιμή των 45 cents/m³ είναι και αυτή πολύ χαμηλή, η ολλανδική κυβέρνηση παρατηρεί ότι η τιμή αυτή καθορίστηκε κατά τρόπο ώστε να αποφευχθεί η σημαντική μεταστροφή προς τον άνθρακα. Προς το σκοπό αυτό ήταν αναγκαίο να καθοριστεί η τιμή αυτή σε επίπεδο χαμηλότερο των 46,5 cents/m³ που προτείνει η Επιτροπή διότι στο επίπεδο αυτό θα εκδηλωνόταν σημαντικό ρεύμα μεταστροφής προς τον άνθρακα, όπως παρατηρεί η έκθεση GFE. Η ολλανδική κυβέρνηση παρατηρεί εξάλλου ότι η ανώτατη τιμή των 45 cents/m³ είναι υψηλότερη της τιμής ισορροπίας που υπολόγισε η ίδια η Επιτροπή σε 43-44,3 cents/m³.

Η *δανική κυβέρνηση* παρατηρεί μεταξύ άλλων ότι το γεγονός ότι η νέα τιμή ισχύει μόνο για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών που χρησιμοποιούν αποκλειστικά αέριο δεν είναι καθοριστικής σημασίας για την εκτίμηση της τιμής αυτής υπό το φως των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης, τη στιγμή κατά την οποία το 95 % της κατανάλωσης ενέργειας των ολλανδικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων καλύπτεται από το αέριο.

Η δανική κυβέρνηση υπογραμμίζει επίσης, όπως και η *κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου*, την επίδραση της νέας τιμής και το πλεονέκτημα που συνεπάγεται για τους ολλανδούς καλλιεργητές δενδροκηπευτικών όσον αφορά τον ανταγωνισμό με τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών των άλλων κρατών μελών.

G. Bosco
εισηγητής δικαστής